sallinud tedda ennam. Jubba 1178-mal aastal andis Lioni linna üllem piiskop kõwwa käsku, et ta ei piddand ennam jutlust piddama egga Pühha Kirja ärra selletama. Agga kuida tohtis Peter sedda kuulda? Ta tulletas apostli Petrusse luggu mele, kedda Jerusalemmas keeldi ewangeliumi sõnna kulutamast, agga kes ommeti wastas: Jummala sõnna peab ennam kuuldama, kui inimeste sõnna! (Ap. teg. 5, 27 n. t.) Nõnda teggi ka Peter Waldus Jummala nimmel. Agga ta läkkitas ka sõnnumid paawstile Roma linna, tulletas selle mele, et mund ei kuluta, kui Jummala sõnna, ja pallus, et „pühha issa" sedda ei kelaks, waid eddasi aitaks. Agga wata, pühha paawst omma seltsiga ei tahtnud sedda kuulda, waid piddas Lioni linna kaupmeest ja temma sõbru — kedda wagga Waldusse nimme järrel „Waldlassiks" nimmetasid — naeruks ja käskis kõwwaste, et nad nüüd piddid wait ollema. Kui „Waldlassed" sedda ei teinud, waid ikka ennam Jummala armu ja anu kulutasid: siis paawst ne käsuga aastal 1184 panni neid needmisse alla ja lükkas ristikoggudusest wälja.

Se olli küll willets luggu; sest paawsti needmine andis kõigile lubba neid, kes ollid ärranetud, hukkata. Agga kuida Issanda koggudus-

sega ikka luggu olnud, nõnda ka seal: willetsus teggi kül kahju, agga satis ka kasu. Waldusse sõbrad said nagu tulles sullatatud ja puhhastatud ja neude usu tunnistus risti ja kiusatusse al kaswatas, usklikude hulga. Israeli rahwast loeme, kui Egiptusse maal neid kiusati, et midda ennam neid waewati, sedda ennam neid sai! Arrapõllatud Waldlassed said seddasamma tunda. Essiotsa pandi neid wangi, pekseti, risuti paljaks ja lodeti, et se nende süddamed piddi Roma usu pole taggasi känama; agga walle! Kedda waewati, need jäiwad röömsaks kõiges waewas; teised ommeti kulutasid Jummala sõnna julgeste; palju ka läksid wõra madesse ümberkaudu ja wõitlesid seal pimmedusse wastu, et walgus weel laiemalt hakkas paistma ja pea mittu ma-konda nende õppetust täis olli. Naad lautasid ennast wälja ülle Prantsusse ma, ja tuhhanded läksid Italia, Hispania ja Saksa male; ennamiste ollid ikka waesed hantwärgid, issearraniš kangrud, kes palle higgis tööd teggid, agga tõ jures sedda üht asja, mis iggaweste tarwis lähhäb, ei unnustanud. Peale 800,000 Waldlassi olli, kes sel ajal Jummala sõnna walgusse wälja kandsid. Agga siis hakkas paawstiks üks tulline ja tigge mees, Innotsens, kolmas paawst selle